

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA
2010. június 2., szerda

Tartalomjegyzék

186/2010. (VI. 2.) Korm. rendelet	Veszélyhelyzet kihirdetéséről és az ennek során teendő intézkedésekről	21339
187/2010. (VI. 2.) Korm. rendelet	A veszélyhelyzet kihirdetéséről és az ennek során teendő intézkedésekről	21339
87/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21341
88/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21343
89/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21348
90/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21350
91/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21352
92/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21353
93/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21355
94/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21356
95/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21358
96/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21359
97/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21361
98/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21362
99/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21364
100/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21365

Tartalomjegyzék

101/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21367
102/2010. (VI. 2.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	21368
28/2010. (VI. 2.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról	21370
180/2010. (VI. 2.) KE határozat	Államtitkárok kinevezéséről	21371
181/2010. (VI. 2.) KE határozat	Közigazgatási államtitkárok kinevezéséről	21372

III. Kormányrendeletek

A Kormány 186/2010. (VI. 2.) Korm. rendelete veszélyhelyzet kihirdetéséről és az ennek során teendő intézkedésekről

A Kormány az Alkotmány 35. § (1) bekezdés i) pontjában meghatározott hatáskörében eljárva, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény (a továbbiakban: Hvt.) 149. § (3) bekezdés a) pontja alapján a következő rendeletet alkotja:

- 1. §**
- (1) A Kormány a polgári védelemről szóló 1996. évi XXXVII. törvény 2. § (2) bekezdés g) és j) pontja szerinti árvízi és belvízi veszélyhelyzetet hirdet ki. A veszélyhelyzet Borsod-Abaúj-Zemplén megye teljes közigazgatási területén áll fenn.
 - (2) A Kormány a veszélyhelyzetnek megfelelően rendkívüli készültséget rendel el a
 - a) Sajó 08.06; 08.07;
 - b) Hernád 08.08; 08.09;védelmi szakaszaira, valamint a
 - c) Bódva folyó Hídvégardó–Boldva közötti szakaszára.
 - (3) A veszélyhelyzettel érintett területen a Hvt. 159. § (1)–(3) bekezdésében, 165. §-ában, 168. §-ában, 169. §-ában, 172. § (1) bekezdésében, 173. § (1)–(2) bekezdésében, (3) bekezdés a)–c) pontjában, (4) és (5) bekezdésében, 186. §-ában, valamint 195. § (1)–(2) bekezdéseiben meghatározott intézkedéseket kell alkalmazni.
 - (4) A veszélyhelyzet elhárításába a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezéséről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 8. § b) pontja alapján a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek bevonhatók.
- 2. §**
- (1) A vidékfejlesztési miniszter a rendkívüli árvízvédekezéssel összefüggő feladatokat a reá vonatkozó jogszabályok szerint látja el. A védekezési munkabizottság a Vidékfejlesztési Minisztériumban a környezetvédelmi és vízügyi államtitkár irányításával működik.
 - (2) Az e rendeletben szereplő veszélyhelyzet elhárításával kapcsolatos kormányzati kommunikációs tevékenységet a vidékfejlesztési miniszter hangolja össze.
 - (3) Az árvízvédekezéssel összefüggő, 2010. június 2. 10.00 órát követően felmerült, indokolt költségeket a Kormány a költségvetés általános tartalékának terhére vagy más módon biztosítja a védekezésben részt vevők részére.
- 3. §** Ez a rendelet 2010. június 2-án 19.00 órakor lép hatályba.

*Navracsics Tibor s. k.,
miniszterelnök-helyettes*

A Kormány 187/2010. (VI. 2.) Korm. rendelete a veszélyhelyzet kihirdetéséről és az ennek során teendő intézkedésekről

A Kormány az Alkotmány 35. § (1) bekezdésének i) pontjában meghatározott hatáskörében eljárva, a Honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény (a továbbiakban: Hvt.) 149. § (3) bekezdés a) pontja alapján a következő rendeletet alkotja:

- 1. §**
- (1) A Kormány Nógrád megye Hasznos, Pásztó településeinek közigazgatási területére a polgári védelemről szóló 1996. évi XXXVII. törvény 2. § (2) bekezdés g) pontja szerinti árvízi veszélyhelyzetet hirdet ki.
 - (2) A veszélyhelyzettel érintett területen a Hvt. 159. § (1)–(3) bekezdésében, 165. §-ában, 168. §-ában, 169. §-ában, 172. § (1) bekezdésében, 173. § (1)–(2) bekezdésében, (3) bekezdés a)–c) pontjában, (4) és (5) bekezdésében, 186. §-ában,

valamint 195. § (1)–(2) bekezdéseiben meghatározott – a mellékletben felsorolt – rendelkezések bevezetését rendeli el.

- (3) A veszélyhelyzet elhárításába a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 8. § b) pontja alapján a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek bevonhatók.

- 2. §** (1) A vidékfejlesztési miniszter a veszélyhelyzettel összefüggő feladatokat a reá vonatkozó jogszabályok szerint látja el. A védekezési munkabizottság a Vidékfejlesztési Minisztériumban a környezetvédelmi és vízügyi államtitkár irányításával működik.
- (2) A veszélyhelyzettel érintett települések kitelepítését az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója irányítja.
- (3) Az e rendeletben szereplő veszélyhelyzet elhárításával kapcsolatos kormányzati kommunikációs tevékenységet a vidékfejlesztési miniszter hangolja össze.
- (4) Az árvízvédekezéssel összefüggő, 2010. június 1. 21.00 órát követően felmerült, indokolt költségeket a Kormány a költségvetés általános tartalékának terhére vagy más módon biztosítja.

- 3. §** Ez a rendelet 2010. június 2-án 19.00 órakor lép hatályba.

Navracsics Tibor s. k.,
miniszterelnök-helyettes

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 87/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 167/2009. (V. 20.) OVB határozatát – a jelen határozatban kifejtett indokok alapján – helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. Magánszemély 2009. április 21-én országos népszavazási kezdeményezés tárgyában aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB) hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:
„Egyetért-e Ön azzal, hogy szabálysértés helyett bűncselekménynek minősüljön a kettőezer forintot meghaladó lopás, sikkasztás, jogtalan elsajátítás, orgazdaság, a kettőezer forintot meghaladó kárt okozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel való visszaélés, csalás, szándékos rongálás és a kettőezer forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés?”
Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését a 167/2009. (V. 20.) OVB határozatával megtagadta. Az OVB határozata indokolásában megállapította, hogy a kezdeményezés ellentétes az alkotmányos büntetőjog követelményeivel, mert a büntetőjogi szankciók súlyozásában kialakított arányosság megbontására irányul. Az OVB szerint a kezdeményezés megvalósítása a büntető-igazságszolgáltatás elveinek olyan mértékű megváltoztatását igényelné, amely az Alkotmány módosítása nélkül nem volna megvalósítható.
 2. A kezdeményező 2009. június 2-án benyújtott kifogásában kérte az OVB-határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárásra utasítását. A kifogás alátámasztására a kezdeményező kifejtette, hogy nem tartja a büntetési rendszer aránytalan megbontásának azt, ha a szabálysértésnek minősülő vagyoni elleni cselekmény az értékhatárra tekintettel „felkerül” a bűncselekmények – vétségek – közé. Szerinte az arányosság-megbontás OVB általi előrevetítése sem helytálló, mivel a büntetések és az intézkedések létezése kapcsán e módosítás nem keletkeztet zavart.
- II. Az Alkotmánybíróság a kifogást az Alkotmány, az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.), valamint a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) alábbi rendelkezései alapján vizsgálta meg:
 1. Az Alkotmány rendelkezései:
„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.
(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”
„28/C. § (1) Országos népszavazást döntéshozatal vagy véleménynyilvánítás céljából lehet tartani, a népszavazás elrendelésére kötelezően vagy mérlegelés alapján kerül sor.
(2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.”
 2. Az Nsztv. rendelkezése:
„2. § Az aláírásgyűjtő ívek mintapéldányát az aláírásgyűjtés megkezdése előtt – hitelesítés céljából – be kell nyújtani az Országos Választási Bizottsághoz.”

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha
[...]

b) a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani,

c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.

(2) A konkrét kérdést a kezdeményezésben megfogalmazott formában kell népszavazásra bocsátani.”

3. A Ve. rendelkezései:

„77. § (2) A kifogásnak tartalmaznia kell

a) a jogszabálysértés megjelölését,

b) a jogszabálysértés bizonyítékait,

[...]

(5) Ha a kifogás elkésett, vagy nem tartalmazza a (2) bekezdés a)–c) pontjában foglaltakat, a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. Ha a kifogás áttételére kerül sor, a kifogás határidőben történt benyújtásának vizsgálatakor azt az időpontot kell figyelembe venni, amikor az első választási bizottsághoz beérkezett.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

[...]

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helyben hagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

4. A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Sztv.) érintett rendelkezése:

„157. § (1) Aki

a) húszezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot,

b) húszezer forintot meg nem haladó kárt okozva készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélést, csalást, szándékos rongálást,

c) húszezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva hűtlen kezelést

követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

III. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve.-ben és az Nsztv.-ben foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben mindenképp azt vizsgálta, hogy a kifogás megfelel-e a törvényi feltételeknek. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogást a törvényes határidőn belül [Ve. 130. § (1) bekezdés], és a kifogásra előírt tartalmi követelményeket [Ve. 77. § (2) bekezdés] teljesítve nyújtották be. Ennek megfelelően a kifogás érdemi elbírálásra alkalmas.

3. Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését alapvetően azért tagadta meg, mert álláspontja szerint a népszavazási kezdeményezés burkolt alkotmánymódosításra irányul.

Az Nsztv. 13. § (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. Az Alkotmánybíróság gyakorlata során több határozatban értelmezte az egyértelműség követelményét. E határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az egyértelműség követelménye a népszavazáshoz való jog érvényesülésének garanciája. Az egyértelműség követelménye ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igen-nel vagy nem-mel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörének – Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének

megállapításakor vizsgálni kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség) [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 24/2006. (VI. 15.) AB határozat, ABH 2006, 358, 360–361.; 84/2008. (VI. 13.) AB határozat, ABH 2008, 695, 703.].

A jelen ügyben vizsgált kezdeményezés az Sztv. 157. § (1) bekezdésében foglalt három különböző törvényi tényállást foglal magában úgy, hogy azokat egységesen kívánja bűncselekménynek minősíteni. A választópolgár tehát nem tudna külön-külön válaszolni az egyes, egyébként eltérő jellegű felvetésekre, s ez az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ellentétes az Nsztv. választópolgári egyértelműség követelményét meghatározó 13. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

4. Mindezek alapján – az Nsztv. 10. § b) pontjában foglaltakra figyelemmel – az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OVB jogszerű döntést hozott, amikor az aláírásgyűjtő íven megfogalmazott kérdés hitelesítését megtagadta. Ezért az Alkotmánybíróság a kifogást elutasította, s ennek megfelelően a Ve. 130. § (3) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva a 167/2009. (V. 20.) OVB határozatot – a jelen határozatban kifejtett indokolás alapján – helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. május 31.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 606/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 88/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság a köztársasági elnöknek az Országgyűlés által elfogadott, de még ki nem hirdetett törvény rendelkezése alkotmányellenességének előzetes vizsgálatára benyújtott indítványa tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló, az Országgyűlés 2010. február 22-ei ülésnapján elfogadott törvény 3. §-a alkotmányellenes.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A köztársasági elnök az Alkotmány 26. § (4) bekezdése alapján az Alkotmánybírósághoz eljuttatott indítványában az Országgyűlés 2010. február 22-ei ülésnapján elfogadott, a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvény (a továbbiakban: Szövmód. tv.) 3. §-a alkotmányellenességének előzetes vizsgálatát kezdeményezte. A köztársasági elnök előadta, hogy az Országgyűlés elnöke a törvényt 2010. február 23-án küldte át hivatalába kihirdetésre, sürgősségi kérelem nélkül. A Szövmód. tv. 3. §-a akként rendelkezik, hogy „E törvény 2010. január 1-jén lép hatályba.” Az indítványozó utalt rá, hogy bár volt az Országgyűlés előtt olyan módosító indítvány amelynek értelmében a törvény a kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba, de az előterjesztő az indítványt visszavonta, ezáltal a 2010. február 22-én elfogadott törvény 2010. január 1-jét jelöli meg hatálybalépése napjaként. A köztársasági elnök kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság tétele alapján a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 12. § (2) bekezdésébe foglalt azon szabályt, amely szerint a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé, alkotmányos védelemben részesíti. A jogalanyok helyzetét terheesebbé tévő, visszamenőleges hatályú szabályozás az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével ellentétes. A köztársasági elnök utalt arra, hogy a Szövmód. tv. 3. §-a által a magánjogi jogalanyok számára kötelezettséget eredményező, illetve korábban fennálló alanyi jogot korlátozó rendelkezések lépnek visszamenőlegesen hatályba. A Szövmód. tv. 2. §-a által megállapítani kívánt, a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvényt kiegészítő 56/F. §-a a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) egyes rendelkezéseinek alkalmazását kizárja. A köztársasági elnök szerint a kizárt szabályok a munkavállalókat védő garanciális rendelkezések: a határozott idejű munkaviszony leghosszabb tartamát, a rendes szabadságra vonatkozó jogosultságot és az állásidőre járó bérezés kötelezettségét érintik. E szabályok kizárása a munkavállalók helyzetét terheesebbé teszi. A visszamenőlegesen hatályba léptetést elrendelő rendelkezés ezért sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiságból eredő jobbiztonság követelményét.
- II. 1. Az Alkotmány vonatkozó rendelkezése szerint:
 „2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”
2. A Szövmód. tv. szerint:
 „1. § A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 56. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép :
 »(2) Az alapszabály a személyes közreműködés egyik módjaként munkavégzési kötelezettséget is előírhat. Ennek alapján a tag és a szövetkezet vállalkozási, illetve megbízási szerződést, vagy munkaszerződést köt. A vállalkozási és megbízási jogviszonyra a Ptk., a munkajogviszonyra a Munka Törvénykönyve rendelkezéseit kell alkalmazni. Ha a szociális szövetkezet iskolaszövetkezetként működik, a Munka Törvénykönyve rendelkezéseit az 56/A.–56/F. §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.«
2. § A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény az 56. §-t követően az alábbi 56/A.–56/F. §-sal egészül ki:
 »56/A. § (1) Iskolaszövetkezet esetén a tag személyes közreműködése megvalósulhat a szövetkezet által harmadik személy részére nyújtott szolgáltatás teljesítése érdekében történő munkavégzésben is, amely nem minősül az Mt. 193/C. § c) pontja szerinti munkaerő-kölcsönzésnek.
 (2) Ha a tag az (1) bekezdés szerinti munkavégzésére munkaszerződés alapján kerül sor, az iskolaszövetkezet munkáltató (a továbbiakban: munkáltató) és a tag munkavállaló (a továbbiakban: munkavállaló) határozott idejű munkajogviszonyt létesít. A munkaszerződésnek tartalmaznia kell:
 a) a felek nevét, illetve megnevezését, valamint a munkavégzés szempontjából lényeges adatokat,
 b) a tag által vállalt elvégezhető lehetséges feladatok körét,
 c) a munkát végző tag munkavégzési kötelezettsége teljesítésének időtartamára járó személyi alapbértételeket,
 d) azt, hogy a felek a tag munkavégzési kötelezettsége teljesítésének helyében, idejében, az adott elvégzendő munkaköri feladatban és a hozzá tartozó személyi alapbérben, valamint a munkavégzés egyéb feltételeiben – mindkét fél érdekeinek figyelembevételével – esetenként állapodnak meg,
 e) a felek kapcsolattartásának módját abban az időszakban, amikor a munkavállaló munkavégzési kötelessége szünetel.
 (3) A munkajogviszony kezdete, a munkaszerződés megkötésének napja.
 (4) A munkavégzési kötelesség megkezdésének feltétele, hogy a munkáltató és a munkavállaló a munkavégzési kötelesség megkezdését megelőzően írásban megállapodjanak:
 a) a munkavégzési kötelesség teljesítése során elvégzendő adott munkaköri feladatban,
 b) a személyi alapbérben, a munkavégzés helyében és a munkába lépés napjában.

(5) A felek ezen kívül bármely kérdésben – különösen a munkavégzés egyéb, mindkét fél számára lényeges – feltételeiben – megállapodhatnak.

(6) A munkavégzési köteleesség teljesítésének időbeosztását – a felek eltérő megállapodása hiányában – a munkáltató állapítja meg.

(7) A munkáltató a munkavállalót a munkavégzési köteleesség megkezdésével egyidejűleg köteles tájékoztatni:

- a) a munkavégzési köteleesség teljesítése során elvégzendő munkaköri feladat jellemzőiről (munkaköri leírás), valamint a munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettségről,
- b) az irányadó munkarendről,
- c) a bérfizetés napjáról,
- d) a munkáltatói jogkört gyakorló személyéről,
- e) a jogviszony megszűnésének és megszüntetésének e törvény által meghatározott rendelkezéseiről,
- j) a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat közlésének szabályairól.

56/B. § (1) A munkavállaló felett munkáltatói jogkört csak az iskolaszövetkezettel munkajogviszonyban álló személy gyakorolhat.

(2) A munkáltatói jogkört gyakorló személy

- a) kapcsolatot tart a munkáltató, a munkáltatóval jogviszonyban álló harmadik személy és a munkavállaló között;
- b) az adott teljesítési területen irányítja a munkavállaló tevékenységét.

(3) A szolgáltatás teljesítését fogadó harmadik személynek lehetővé kell tenni, hogy az iskolaszövetkezet részéről a munkáltatói jogkör gyakorlása céljából eljáró személy e köteleességének eleget tehessen.

(4) A munkáltatói jogkört gyakorló személy hatásköre nem terjed ki a munkajogviszony megszüntetésére.

56/C. § (1) A munkavállaló munkavégzési köteleességének időtartama alatt a harmadik személy minősül munkáltatónak

- a) a munkavállaló munkavédelmére,
- b) a nők, a fiatal munkavállalók, a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására,

c) az egyenlő bánásmód követelményére vonatkozó szabályok betartása tekintetében,

d) a munkavégzési köteleesség teljesítésének egyes elemeire vonatkozó szabályok betartása tekintetében.

(2) A munkavállalót munkavégzési kötelezettségeinek teljesítése során a harmadik személy csak a saját üzem-, illetve üzletmenetének fenntartása érdekében feltétlenül szükséges esetekben utasíthatja a munkavállalót.

56/D. § (1) A munkajogviszony megszűnik

- a) a munkavállaló halálával,
- b) a munkáltató jogutód nélküli megszűnésével;
- c) a munkaszerződésben meghatározott idő lejártával,
- d) a tagsági jogviszony megszűnésével.

(2) A munkajogviszony megszüntethető

- a) felek közös megegyezésével
- b) azonnali hatállyal, ha a másik fél a munkajogviszonyból származó lényeges kötelezettségét jelentős mértékben szándékosan vagy súlyos gondatlansággal megszegi, vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkajogviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

56/E. § (1) Ha a munkavállaló a foglalkoztatás körében kárt okoz a harmadik személynek, a Polgári Törvénykönyvnek az alkalmazott károkozásáért való felelősség szabályait kell alkalmazni.

(2) A munkavégzés során a munkavállalónak okozott kárért a munkáltató és a harmadik személy egyetemlegesen felel.

(3) Ha a munkavállalót munkajogviszonyával összefüggésben, de a (2) bekezdésben foglaltakon kívül – nem a foglalkoztatása során, vagy azzal összefüggésben – éri kár, a munkáltató kártérítési felelősségre vonatkozó szabályok szerint felel a munkáltató.

56/F. § (1) Az Mt. 79. § (5) bekezdése, 130–131. §-a, a 151. § (4) bekezdése nem alkalmazható.«

3. § E törvény 2010. január 1-jén lép hatályba .”

III. Az indítvány az alábbiak szerint megalapozott.

1. Egyéni képviselők 2009. decemberében törvényjavaslatot terjesztettek be a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosítására. A T/11552. számon nyilvántartásba vett törvényjavaslat az iskolaszövetkezeteket érintő módosításokat tartalmazott. A törvényjavaslatához kapcsolt indokolás szerint „A módosítás célja, hogy az iskolaszövetkezetek, a tagok és az iskolaszövetkezettel valamilyen szolgáltatás ellátására polgári jogi jogviszonyt létesítő harmadik személyek közötti kapcsolat jogi kereteit konkretizálja, illetve pontosítsa.” A 2009. decemberében

beterjesztett törvényjavaslat 3. §-a akként rendelkezett, hogy „E törvény 2010. január, 01 lép hatályba.”. A törvényjavaslat az iskolaszövetkezet sajátosságaira tekintettel – ahol is a tagoknak jövedelemszerzési lehetőséget biztosítanak a mellett, hogy tanulói, hallgatói jogviszonyban vannak – alapvetően egy rugalmas munkavégzési rendet kívánt teremteni. Ezt szolgálta – többek között – az a szabály, hogy ha a tag személyes közreműködése az iskolaszövetkezet által harmadik személynek nyújtott munkavégzés, akkor nem kell alkalmazni az Mt. 193/C. §-ába foglalt munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó szabályokat. A törvényjavaslat ennek érdekében a munkajogviszony egyes elemeire vonatkozó részletes szabályokat tartalmaz. A törvényjavaslat eredetileg is magában foglalta az indítványozó által külön is felhívott 56/F. § (1) bekezdését, amely szerint: „Az Mt. 79. § (5) bekezdése, 130–131. §-a, a 151. § (4) bekezdése a nem alkalmazható.” (E szabályok a határozott idejű munkaviszony leghosszabb idejére, a rendes szabadságra és az állásidőre vonatkozó Mt.-beli rendelkezések.)

A törvényjavaslat általános vitája 2010. február 15-én kezdődött, ugyanezen a napon két – az ügy megítélése szempontjából figyelemre méltó – módosító javaslat is benyújtásra került. A T/11552/2. számú módosító javaslat a fentebb említett 56/F. § (1) bekezdés elhagyását javasolta, mivel – vélte a módosító javaslat megfogalmazója – az Mt. e garanciális szabályai nélkül az iskolaszövetkezeti tag munkavégzésére vonatkozóan hátrányosabb helyzetbe kerül. A másik T/11552/3 módosító javaslat a 2010. január 1-jei hatálybalépést kívánta megváltoztatni „a kihirdetést követő hónap első napján lép hatályba” szövegrészre, mivel az eredeti törvényjavaslaton szereplő „hatálybalépési időpont már elmúlt, szükséges ezért a korrekciója” indokolással. A törvényjavaslatot az Országgyűlés – e módosító javaslatok nélkül – 2010. február 22-i ülésnapján elfogadta, az Országgyűlés elnöke február 23-án aláírta és a Szövmód. tv.-t megküldte kihirdetésre a köztársasági elnöknek. A köztársasági elnök véleménye szerint a törvénynek az elfogadott szöveg szerinti kihirdetése az Alkotmány 2. § (1) bekezdését sértő visszaható hatályú hatálybaléptetést eredményezne, ezért az Alkotmány 26. § (4) bekezdésében foglalt jogkörénél fogva az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte.

2. Az Alkotmánybíróság a visszamenő hatályú jogalkotás tilalmát már több határozatában több szempontból értelmezte. Egyik első határozat szerint: „Az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében megállapított jogállamisághoz szervesen kapcsolódó jogbiztonság elvének maradéktalan érvényesülése érdekében elengedhetetlen, hogy a jogszabályok kihirdetése összhangban legyen a Jat. 12. § (2) bekezdésében megállapított alkotmányos jellegű előírással, amely szerint a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.” [34/1991. (VI. 15.) AB határozat, 1991, 170, 172.] Más döntés szerint: „Egy alkotmányos demokráciában a polgárok szabadságának részét képezi, hogy cselekvéseiket csak az általuk előzetesen megismerhető, a jogalkotás formalizált szabályainak betartásával alkotott szabályok korlátozhatják.” [7/2005. (III. 31.) AB határozat, ABH 2005, 90.]

Ezen általános előírások mellett a jogszabályok hatálybaléptetésének az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményei differenciáltak. Formájában visszaható hatályú hatálybalépés is lehet alkotmányos: „Ez a helyzet a kizárólag jogot megállapító, jogot kiterjesztő, kötelezettséget enyhítő, vagy más, a jogszabály valamennyi címzettje számára a korábbi jogi szabályozásnál egyértelműen előnyösebb rendelkezéseket tartalmazó jogszabályok esetében.” [28/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992, 155, 158, vagy később a 152/2008. (XII. 10.) AB határozat, ABH 2008, 1487, 1490–1491.] Ugyanakkor a kihirdetés és a hatálybalépés egybeesése kapcsán alappal merülhet fel a jogszabály alkalmazására való felkészülési idő elégtelensége [28/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992, 155, 157,], míg a jövőre nézve történő hatálybaléptetés is sértheti az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonságot. Az Alkotmánybíróság számos határozatában utalt arra, hogy „hiába lép ugyanis egy jogszabály hatályba a jövőre nézve (formálisan nem sértve a felkészüléshez szükséges kellő idő alkotmányos követelményét), ha a folyamatos ügyekre is irányadó alkalmazhatóság miatt – tartalmában – az érintetteknek visszamenőleg állapít meg kötelezettséget, nyilvánít valamely magatartást jogellenessé. Ilyenkor a jogbiztonság sérelme ugyanúgy megállapítható, mint a formálisan is visszamenőleges hatályú kötelezettséget megállapító hatálybaléptetés esetén, vagy a „kellő idő” hiánya miatt.” [365/B/1998. AB határozat, ABH 1998, 852.] Más döntés szerint „...a folyamatban lévő ügyek esetében kizárólag a hátrányosabb szabályozás bevezetése sérti a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmát...” [144/B/2002. AB határozat, ABH 2006, 1949.]

3. Jelen esetben megállapítható, hogy az Országgyűlés 2010. február 22-ei ülésnapján elfogadott Szövmód. tv. 3. §-a, amely szerint „E törvény 2010. január 1-jén lép hatályba.” formálisan is visszamenőleges hatálybalépést eredményezne a törvény kihirdetése esetén. Megállapítható továbbá, hogy a Szövmód. tv. az iskolaszövetkezeti tag munkavégzését illetően új szabályokat állapít meg, s ezen eltérő szabályok visszamenőleges érvényesítése nem lehetséges. Nem lehet pl. visszamenőleg a munkavégzési kötelezettség megkezdését – mint a munkavégzés feltételét – a munkavégzési kötelezettség megkezdése előtt írásban rögzíteni [56/A. § (4) bekezdés] ha már a munkavégzés megtörtént; nem lehet

továbbá a munkavégzési kötelezettség megkezdése előtti tájékoztatási kötelezettségnek eleget tenni [56/A. § (7) bekezdés], ha egyébként már a munkavégzés elkezdődött stb. A visszamenőleges hatálybaléptetés ezekben az esetekben azt jelenti, hogy a már létrejött munkajogi jogviszonyok visszamenőleg válnak törvénysértővé, vagy kérdőjelezhető meg törvényességük. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ezért a formálisan is visszamenőleges hatálybaléptetés a munkavégzés tartalmát, a munkajogi jogviszony lényeges kérdéseit illetően sérti a jogbiztonságot (annak külön vizsgálata nélkül is, hogy mely érintett jogalanyok vonatkozásában kedvező, vagy hátrányos a szabályozás). A munkajogi jogviszonyokban a Szövmód. tv. által teremtett jogbiztonság sérelme az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe foglalt jogállamisággal is ellentétes.

Az indítványozó külön is felhívta a Szövmód. tv. 56/F. § (1) bekezdését, amely – véleménye szerint – a szövetkezeti tagokat érintően egyértelműen hátrányosabb szabályokat kíván visszamenőlegesen érvényesíteni. A Szövmód. tv. 56/F. § (1) bekezdése kimondja, hogy az Mt. 79. § (5) bekezdése, 130–131. §-a és 151. § (4) bekezdése nem alkalmazható. Az Mt. 79. § (5) bekezdése értelmében a határozott időre szóló munkaviszony időtartama az öt évet nem haladhatja meg. A Szövmód. tv. azzal, hogy e szabályt kiveszi az alkalmazandó rendelkezések közül, a munkavállaló számára egyértelműen hátrányosabb helyzetet teremt. Az Mt. 130–131. §-ai a munkaviszonyhoz kapcsolódó rendes szabadságot szabályozzák. A Szövmód. tv. 56/F. § (1) bekezdése következtében az iskolaszövetkezeten keresztül megvalósuló munkavégzés során rendes szabadság kiadására nincs lehetőség. Az iskolaszövetkezet keretében megvalósuló munkavégzés tanulói vagy hallgatói jogviszony mellett történik, így a munkavégzésre vonatkozó szabályok eltér(het)nek az általános rendelkezésektől. A rendes szabadság teljes kizárása azonban mindenképpen hátrányos helyzetet teremt. Végül a Szövmód. tv. 56/F. § (1) bekezdése kizárja az Mt. 151. § (4) bekezdésének is az alkalmazhatóságát. Az Mt. e rendelkezése értelmében: „A munkavállalót, ha a munkáltató működési körében felmerült okból nem tud munkát végezni, az emiatt kiesett munkaidőre (állásidő) személyi alapbére illeti meg.”. Nyilvánvaló, hogy iskolaszövetkezeti tagként történő munkavégzésnél is fontos garanciának tekinthető az Mt. e szabálya, az állásidőre vonatkozó rendelkezés hiányában a munkavállaló hátrányos helyzetbe kerül.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint – figyelembe véve a jogszabályok hatálybalépését illetően ismertett alkotmánybírósági gyakorlatot – a Szövmód. tv. 56/F. §-ának hatályba léptetésénél még a kihirdetés és hatálybalépés esetleges egybeesése is alkotmányossági aggályt vetne fel az új jogi helyzethez való felkészülést illetően. Ezen szabályok visszamenőleges hatálybaléptetése azonban – azaz a Szövmód. tv. 3. §-ában foglalt rendelkezés – az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő jogbiztonságot súlyosan sérti.

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Szövmód. tv. 3. §-a alkotmányellenes.

Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét az alkotmányellenesség megállapítására tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 488/A/2010.

Az Alkotmánybíróság 89/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 448/2009. (XI. 20.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közlésezi.

Indokolás

- I. Magánszemély 2009. október 26-án országos népszavazási kezdeményezés tárgyában aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB) hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt: „Egyet ért-e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselők képviselői munkájukért a mindenkori minimálbér hatszorosát meg nem haladó összeget kaphassanak?” Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését a 448/2009. (XI. 20.) OVB határozatával megtagadta. A határozat indokolása szerint a kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, mely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. Az OVB határozatában tükröződő álláspont szerint nem világos, hogy a kezdeményező által nevesített, „az országgyűlési képviselők képviselői munkájukért kapott összeg” kitétel pontosan mit takar, vagyis milyen tételekből áll az az „összeg”, amelynek értéke nem haladhatja meg a mindenkori minimálbér hatszorosát. Az Alkotmány 20. § (4) bekezdésének az OVB eljárásának idején hatályos rendelkezése úgy szövelt, hogy az országgyűlési képviselőt a függetlenségét biztosító tiszteletdíj, meghatározott kedvezmények és költségeik fedezésére költségtérítés illeti meg. A népszavazásra feltenni kívánt kérdésből viszont – tekintettel a hivatkozott alkotmányi rendelkezésre – nem volt megállapítható egyértelműen, hogy az egyes juttatások külön-külön megállapított összege, vagy azok együttes összege nem haladhatja meg a népszavazási kérdésben megszabott értékhatárt. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján a kezdeményező kifogást nyújtott be az Alkotmánybírósághoz. A kifogásban a kezdeményező vitatva az OVB álláspontját, előadta, hogy a népszavazási kérdés szerinte egyértelmű, mert az mindhárom juttatás együttes összegére irányul.
- II.
 1. Az Alkotmány figyelembe vett rendelkezései:
 - „2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.
 - (2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”
 2. Az Nsztv. vonatkozó rendelkezése:
 - „13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”
 3. A Ve. alkalmazott szabályai:
 - „77. § (2) A kifogásnak tartalmaznia kell
 - a) a jogszabálysértés megjelölését,
 - b) a jogszabálysértés bizonyítékait,
 - [...]
 - (5) Ha a kifogás elkésett, vagy nem tartalmazza a (2) bekezdés a)–c) pontjában foglaltakat, a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. Ha a kifogás áttételére kerül sor, a kifogás határidőben történt benyújtásának vizsgálatakor azt az időpontot kell figyelembe venni, amikor az első választási bizottsághoz beérkezett.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. Az Országos Választási Bizottság a kifogás benyújtásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét, a népszavazást elrendelő határozat elleni kifogásról a köztársasági elnököt is.

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

- III.
1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Ennek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, és hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.
 2. Az Alkotmánybíróság előzetesen megvizsgálta, hogy a jelen ügyben előterjesztett kifogás megfelel-e a törvényi feltételeknek. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogást a törvényes határidőn belül [Ve. 130. § (1) bekezdés], és a kifogásra előírt tartalmi követelményeknek [Ve. 77. § (2) bekezdés] megfelelően nyújtották be. Ebből következően a kifogás érdemi elbírálásra alkalmas.
 3. A jelen ügyben az OVB arra alapozta döntését, hogy az Alkotmány érintett rendelkezése három különböző javadalmazási formáról szól az országgyűlési képviselőket illetően, míg a népszavazásra feltenni kívánt kérdés erre nincs tekintettel.

Az Országgyűlés 2009. június 29-ei ülésnapján elfogadta a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2009. évi LXIV. törvényt, amely szerint az Alkotmány 20. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az országgyűlési képviselőt a függetlenségét biztosító javadalmazás illeti meg. Az országgyűlési képviselők javadalmazásáról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.” A módosítás 2010. január 1-jén hatályba lépett.

Ugyanazon az ülésnapon az Országgyűlés az egyes képviselői juttatások és kedvezmények megszüntetéséről szóló 2009. évi LXV. törvény elfogadásával módosította az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségtérítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvényt (a továbbiakban: javadalmazási törvény). A 2010. január 1-jén hatályba lépett módosítás a törvény szintjén is egységesítette az országgyűlési képviselők javadalmazását.

4. A benyújtott kifogás alapján az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az ismertetett alkotmányi és törvényi változások befolyásolták-e a népszavazási kérdés egyértelműségét.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata során több határozatban értelmezte az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt, a népszavazásra bocsátandó kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményét. E határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az egyértelműség követelménye a népszavazáshoz való jog érvényesülésének garanciája. Az egyértelműség követelménye ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igen-nel vagy nem-mel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörének – Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor vizsgálni kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség) [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 24/2006. (VI. 15.) AB határozat, ABH 2006, 358, 360–361.; 84/2008. (VI. 13.) AB határozat, ABH 2008, 695, 703.].

A kifogással érintett népszavazási kérdés alapján továbbra sem egyértelmű, hogy a minimálbér hatszorosát meg nem haladó összeg mit foglalna magába. A javadalmazási törvény 1. §-a értelmében ugyanis az országgyűlési képviselők

javadalma tiszteletdíjből, választókerületi pótlékból és lakhatási támogatásból áll. A tiszteletdíj pedig alapdíjből és pótdíjből tevődik össze.

Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OVB határozatának meghozatala óta bekövetkezett jogszabályi változások ellenére a népszavazási kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében rögzített egyértelműség követelményének. Ezért az Alkotmánybíróság a kifogást elutasította, s ennek megfelelően a Ve. 130. § (3) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva a 448/2009. (XI. 20.) OVB határozatot helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1318/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 90/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 154/2010. (III. 11.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 154/2010. (III. 11.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy országgyűlési biztos nem lehet rektor, rektor-helyettes, dékán, dékán-helyettes, tanszékvezető?”

Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében meghatározott egyértelműségi követelménynek. A népszavazásra feltenni kívánt kérdés sem a választópolgár, sem a jogalkotó számára nem egyértelmű, mivel nem állapítható meg egyértelműen, hogy az országgyűlési biztosra jelenleg érvényes összeférhetlenségi szabályokat mennyiben érintené. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 5. §-a ugyanis jelenleg sem engedi meg, hogy országgyűlési biztos a kérdésben megjelölt tisztségeket viselje. A választópolgár számára a kérdés ezáltal megtévesztő, azt a téves látszatot kelti, mintha jelenleg nem lenne ilyen szabályozás.

A kifogástevők álláspontja szerint az OVBh. jogszabálysértő. Megítélésük szerint az OVB megalapozatlanul hivatkozott az OVBh.-ban az Nsztv. 10. § c) pontjára, továbbá 13. § (1) bekezdésére, valamint a vonatkozó szaktörvényre. A kifogástevők előadják, hogy a jelenleg hatályos jogszabályok kifejezetten nem tartalmazzák a népszavazási kezdeményezésben megfogalmazott összeférhetlenségi szabályokat. Véleményük szerint a kérdés megfelel az egyértelműségi követelménynek. A kifogást tevők az OVB határozatának megsemmisítését és az OVB új eljárásra utasítását kérik.

II. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének [Nsztv. 13. § (1) bekezdése]. Mindezzel egyetértve az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak, és a 154/2010. (III. 11.) OVB határozatot az OVB fentiekben ismertetett indokainak helyességére tekintettel, ugyanazon indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 582/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 91/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 155/2010. (III. 11.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 155/2010. (III. 11.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt:
„Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke nem lehet rektor, rektor-helyettes, dékán, dékán-helyettes, tanszékvezető?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében meghatározott egyértelműségi követelménynek. A népszavazásra feltenni kívánt kérdés sem a választópolgár, sem a jogalkotó számára nem egyértelmű, mivel nem állapítható meg egyértelműen, hogy az Állami Számvevőszék elnökére, alelnökére jelenleg érvényes összeférhetlenségi szabályokat mennyiben érintené. Az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény 10. §-a ugyanis jelenleg sem engedi meg, hogy az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke a kérdésben megjelölt tisztségeket viselje. A választópolgár számára a kérdés ezáltal megtévesztő, azt a téves látszatot kelti, mintha jelenleg nem lenne ilyen szabályozás.
A kifogástevők álláspontja szerint az OVBh. jogszabálysértő. Megítélésük szerint az OVB megalapozatlanul hivatkozott az OVBh.-ban az Nsztv. 10. § c) pontjára, továbbá 13. § (1) bekezdésére, valamint a vonatkozó szaktörvényre. A kifogástevők előadják, hogy a jelenleg hatályos jogszabályok kifejezetten nem tartalmazzák a népszavazási kezdeményezésben megfogalmazott összeférhetlenségi szabályokat. Véleményük szerint a kérdés megfelel az egyértelműségi követelménynek. A kifogást tevők az OVB határozatának megsemmisítését és az OVB új eljárásra utasítását kérik.
- II. A kifogás nem megalapozott.
 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
 2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének [Nsztv. 13. § (1) bekezdése]. Mindezzel egyetértve az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak, és a 155/2010. (III. 11.) OVB határozatot az OVB fentiekben ismertetett indokainak helyességére tekintettel, ugyanazon indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 583/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 92/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 156/2010. (III. 11.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 156/2010. (III. 11.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnöke, alelnöke nem lehet rektor, rektor-helyettes, dékán, dékán-helyettes, tanszékvezető?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek, mivel sem a választópolgárok, sem a jogalkotó számára nem egyértelmű, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökére, alelnökére jelenleg is érvényes összeférhetetlenségi szabályokat mennyiben

érintené. Az OVB megítélése szerint a kérdés ezáltal megtévesztő, mert azt a téves látszatot kelti, mintha nem lenne ilyen szabályozás. Az OVB ezért a Nsztv. 10. § c) pontja alapján megtagadta a hitelesítést.

A kifogástevők álláspontja szerint az OVB határozata jogszabálysértő, mert a hitelesítést az Nsztv. 10. § c) pontjára és a 13. § (1) bekezdésére, valamint a szaktörvények rendelkezéseire nem lehetett volna alapítani. Megítélésük szerint a kérdésre egyértelműen lehet igennel vagy nemmel válaszolni, az mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára egyértelmű. A kifogástevők kifejtik továbbá, hogy szerintük a kérdésben megfogalmazott összeférhetlenségi szabályokat nem a szaktörvényekben, hanem a felsőoktatási törvényben kellene szabályozni, mert a jelenlegi szabályozás nem egyértelmű és téves értelmezéshez vezethet. Mindezek alapján a határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kéri az Alkotmánybíróságtól.

II. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indokolással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak, ezért a 156/2010. (III. 11.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 584/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 93/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 157/2010. (III. 11.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 157/2010. (III. 11.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt arról, hogy a hivatásos bíró nem lehet rektor, rektor-helyettes, dékán, dékán-helyettes, tanszékvezető?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek, mivel sem a választópolgárok, sem a jogalkotó számára nem egyértelmű, hogy a hivatásos bírakra jelenleg is érvényes összeférhetlenségi szabályokat mennyiben érintené. Az OVB megítélése szerint a kérdés ezáltal megtévesztő, mert azt a téves látszatot kelti, mintha nem lenne ilyen szabályozás. Az OVB ezért a Nsztv. 10. § c) pontja alapján megtagadta a hitelesítést.
A kifogástevők álláspontja szerint az OVB határozata jogszabálysértő, mert a hitelesítést az Nsztv. 10. § c) pontjára és a 13. § (1) bekezdésére, valamint a szaktörvények rendelkezéseire nem lehetett volna alapítani. Megítélésük szerint a kérdésre egyértelműen lehet igennel vagy nemmel válaszolni, az mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára egyértelmű. A kifogástevők kifejtik továbbá, hogy szerintük a kérdésben megfogalmazott összeférhetlenségi szabályokat nem a szaktörvényekben, hanem a felsőoktatási törvényben kellene szabályozni, mert a jelenlegi szabályozás nem egyértelmű és téves értelmezéshez vezethet. Mindezek alapján a határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kéri az Alkotmánybíróságtól.
- II. A kifogás nem megalapozott.
 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
 2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének.
Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indoklással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak, ezért a 157/2010. (III. 11.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 585/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 94/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 158/2010. (III. 11.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 158/2010. (III. 11.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt arról, hogy az ügyész nem lehet rektor, rektor-helyettes, dékán, dékán-helyettes, tanszékvezető?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek, mivel sem a választópolgárok, sem a jogalkotó számára nem egyértelmű, hogy az ügyészre jelenleg is érvényes összeférhetlenségi szabályokat mennyiben érintené. Az OVB megítélése szerint

a kérdés ezáltal megtévesztő, mert azt a téves látszatot kelti, mintha nem lenne ilyen szabályozás. Az OVB ezért a Nsztv. 10. § c) pontja alapján megtagadta a hitelesítést.

A kifogástevők álláspontja szerint az OVB határozata jogszabálysértő, mert a hitelesítést az Nsztv. 10. § c) pontjára és a 13. § (1) bekezdésére, valamint a szaktörvények rendelkezéseire nem lehetett volna alapítani. Megítélésük szerint a kérdésre egyértelműen lehet igennel vagy nemmel válaszolni, az mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára egyértelmű. A kifogástevők kifejtik továbbá, hogy szerintük a kérdésben megfogalmazott összeférhetlenségi szabályokat nem a szaktörvényekben, hanem a felsőoktatási törvényben kellene szabályozni, mert a jelenlegi szabályozás nem egyértelmű és téves értelmezéshez vezethet. Mindezek alapján a határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kéri az Alkotmánybíróságtól.

II. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének.

Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indokolással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak, ezért a 158/2010. (III. 11.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 586/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 95/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 162/2010. (III. 11.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 162/2010. (III. 11.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt arról, hogy a bírósági ülnökök választásával kapcsolatos eljárás során a bírósághoz fordulás jogát biztosítani kell?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek, mivel nem egyértelmű, hogy mit ért a kezdeményező a „bírósághoz fordulás joga” alatt, illetve nem egyértelmű a választópolgárok számára, hogy milyen módon, milyen formában, ki által és az eljárás mely szakaszában lenne biztosított a kérdésben megfogalmazott jog érvényesülése. Az OVB ezért a Nsztv. 10. § c) pontja alapján megtagadta a hitelesítést.
A kifogástevők álláspontja szerint az OVB határozata jogszabálysértő, mert a hitelesítés elutasítását nem lehetett volna a Nsztv. 10. § c) pontjára és a 13. § (1) bekezdésére alapítani. Megítélésük szerint a feltett kérdésre a választópolgárok képesek érdemben véleményt nyilvánítani, mert elvárható tőlük a hatályos szabályozás ismerete. Hivatkoznak továbbá arra, hogy a Nsztv. nem korlátozza, hogy a népszavazással hozott döntés milyen körű, illetve milyen konkrét törvényalkotási kötelezettséget tartalmazhat. Mindezek alapján a határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kérik az Alkotmánybíróságtól.
- II. A kifogás nem megalapozott.
 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
 2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének.
Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indoklással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak, ezért a 162/2010. (III. 11.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 590/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 96/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 173/2010. (III. 18.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 173/2010. (III. 18.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy az Országos Választási Bizottság nem választott tagjait a bizottság ülésén szavazati jog ne illesse meg?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek, mivel nem egyértelmű, hogy az OVB delegált tagjait milyen jogosítványok illetnék meg, a szavazati jog hiányában a tanácskozási jog megilletné-e őket. Az OVB megítélése szerint egy ilyen tartalmú jogszabályi rendelkezés a választási bizottságok társadalmi rendeltetésével ellentétesen, a delegált tagok

jogosítványainak teljes kiüresítéséhez vezetne. Tekintettel arra, hogy a kérdés több értelmezési lehetőséget vet fel, illetve hogy a választópolgároktól a hatályos jogszabályok ilyen mélyreható ismerete nem várható el, az OVB a kezdeményezés hitelesítését az Nsztv. 10. § c) pontja alapján megtagadta.

A kifogástevők álláspontja szerint az OVB megsértette a Ve. 29/A. § (1)–(2) bekezdését, mert nem megfelelően állapította meg a tényállást. Érvelésük szerint a kérdés egyértelmű mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára, mert az nem a delegált és a választott tagok eddigi jogait kívánja meghatározni, hanem csak azt, hogy a delegált tagot a jövőben ne illesse meg szavazati jog. A kifogástevők hivatkoznak az Alkotmány 77. § (2) bekezdésére, melynek értelmében az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok mindenkire egyaránt kötelezőek. Véleményük szerint az Alkotmány ezen rendelkezéséből nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a választópolgárok nem ismerik a rájuk vonatkozó jogszabályok tartalmát. Mindezek alapján a határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kérik az Alkotmánybíróságtól.

II. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indoklással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak, ezért a 173/2010. (III. 18.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 613/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 97/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 174/2010. (III. 18.) OVB határozatát helybenhagyja. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 174/2010. (III. 18.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy a területi választási bizottság nem választott tagjait a bizottság ülésén szavazati jog ne illesse meg?”

Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében meghatározott egyértelműségi követelménynek. Tekintettel arra, hogy a kérdés több értelmezési lehetőséget vet fel a területi választási bizottság delegált tagjai jogosítványai tekintetében, nem derül ki pontosan, hogy eredményes népszavazás esetében a hatályos jogszabályokat figyelembe véve a jogalkotót milyen törvényalkotási kötelezettség terhelné. A kezdeményezés továbbá a választópolgárok részéről a választott és delegált tagok bizottságban betöltött szerepének teljes körű ismeretét feltételezi, azonban a hatályos jogszabályok ilyen mélyreható ismerete nem várható el a választópolgároktól. Az OVB megállapította, hogy a kérdés sem a jogalkotói, sem a választópolgári egyértelműség követelményének nem felel meg, ezért az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta.

A kifogástevők álláspontja szerint az OVBh. jogszabálysértő. Megítélésük szerint az OVB megalapozatlanul hivatkozott az OVBh.-ban az Nsztv. 10. § b) és c) pontjára, valamint 13. § (1) bekezdésére. Érvelésük szerint az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés egyértelmű mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára, nem a delegált és a választott tagok eddigi jogait kívánja meghatározni, hanem arra irányul, hogy a delegált tagot a jövőben ne illesse meg szavazati jog. Ezen túlmenően a kifogástevők véleménye szerint az OVB megsértette a Ve. 29/A. § (1)–(2) bekezdését is, mivel a tényállást nem megfelelően állapította meg. Mindezek alapján az OVBh. megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kérik az Alkotmánybíróságtól.

- II. A kifogás nem megalapozott.
1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
 2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének [Nsztv. 13. § (1) bekezdése]. Mindezzel egyetértve az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak, és a 174/2010. (III. 18.) OVB határozatot az OVB fentiekben ismertetett indokainak helyességére tekintettel, ugyanazon indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 614/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 98/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 175/2010. (III. 18.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 175/2010. (III. 18.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy az országgyűlési egyéni választókerületi választási bizottság nem választott tagjait a bizottság ülésén szavazati jog ne illesse meg?”

Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében meghatározott egyértelműségi követelménynek. Tekintettel arra, hogy a kérdés több értelmezési lehetőséget vet fel az országgyűlési egyéni választókerületi választási bizottság delegált tagjai jogosítványai tekintetében, nem derül ki pontosan, hogy eredményes népszavazás esetében a hatályos

jogszabályokat figyelembe véve a jogalkotót milyen törvényalkotási kötelezettség terhelné. A kezdeményezés továbbá a választópolgárok részéről a választott és delegált tagok bizottságban betöltött szerepének teljes körű ismeretét feltételezi, azonban a hatályos jogszabályok ilyen mélyreható ismerete nem várható el a választópolgároktól. Az OVB megállapította, hogy a kérdés sem a jogalkotói, sem a választópolgári egyértelműség követelményének nem felel meg, ezért az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta.

A kifogástevők álláspontja szerint az OVBh. jogszabálysértő. Megítélésük szerint az OVB megalapozatlanul hivatkozott az OVBh.-ban az Nsztv. 10. § b) és c) pontjára, valamint 13. § (1) bekezdésére. Érvelésük szerint az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés egyértelmű mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára, nem a delegált és a választott tagok eddigi jogait kívánja meghatározni, hanem arra irányul, hogy a delegált tagot a jövőben ne illesse meg szavazati jog. Ezen túlmenően a kifogástevők véleménye szerint az OVB megsértette a Ve. 29/A. § (1)–(2) bekezdését is, mivel a tényállást nem megfelelően állapította meg. Mindezek alapján az OVBh. megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kéri az Alkotmánybíróságtól.

II. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének [Nsztv. 13. § (1) bekezdése]. Mindezzel egyetértve az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak, és a 175/2010. (III. 18.) OVB határozatot az OVB fentiekben ismertetett indokainak helyességére tekintettel, ugyanazon indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 615/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 99/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 176/2010. (III. 18.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 176/2010. (III. 18.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt:
„Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy a helyi választási bizottság nem választott tagjait a bizottság ülésén szavazati jog ne illesse meg?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében meghatározott egyértelműségi követelménynek. Tekintettel arra, hogy a kérdés több értelmezési lehetőséget vet fel a helyi választási bizottság delegált tagjai jogosítványai tekintetében, nem derül ki pontosan, hogy eredményes népszavazás esetében a hatályos jogszabályokat figyelembe véve a jogalkotót milyen törvényalkotási kötelezettség terhelné. A kezdeményezés továbbá a választópolgárok részéről a választott és delegált tagok bizottságban betöltött szerepének teljes körű ismeretét feltételezi, azonban a hatályos jogszabályok ilyen mélyreható ismerete nem várható el a választópolgároktól. Az OVB megállapította, hogy a kérdés sem a jogalkotói, sem a választópolgári egyértelműség követelményének nem felel meg, ezért az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta.
A kifogástevők álláspontja szerint az OVBh. jogszabálysértő. Megítélésük szerint az OVB megalapozatlanul hivatkozott az OVBh.-ban az Nsztv. 10. § b) és c) pontjára, valamint 13. § (1) bekezdésére. Érvelésük szerint az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés egyértelmű mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára, nem a delegált és a választott tagok eddigi jogait kívánja meghatározni, hanem arra irányul, hogy a delegált tagot a jövőben ne illesse meg szavazati jog. Ezen túlmenően a kifogástevők véleménye szerint az OVB megsértette a Ve. 29/A. § (1)–(2) bekezdését is, mivel a tényállást nem megfelelően állapította meg. Mindezek alapján az OVBh. megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kérik az Alkotmánybíróságtól.
- II. A kifogás nem megalapozott.
 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
 2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének [Nsztv. 13. § (1) bekezdése]. Mindezzel egyetértve az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak, és a 176/2010. (III. 18.) OVB határozatot az OVB fentiekben ismertetett indokainak helyességére tekintettel, ugyanazon indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 616/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 100/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 280/2010. (IV. 9.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 280/2010. (IV. 9.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés módosítsa a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényt (Pp.) oly módon, hogy bírósági jegyzőkönyv nem készülhet bíró által diktált hangfelvétel útján?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek, mivel a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem tartalmaz iránymutatást arra vonatkozóan, hogy a „hangfelvétel útján” készült jegyzőkönyv helyett az mi módon készüljön. Az OVB megítélése szerint erre tekintettel a kérdés nem határozza meg pontosan a jogalkotó törvényalkotási feladatát. A kérdés továbbá

azért sem egyértelmű, mert a bírósági jegyzőkönyv nem „hangfelvétel útján”, hanem az alapján készül. Az OVB ezért megtagadta a kezdeményezés hitelesítését az Nsztv. 10. § c) pontja alapján.

A kifogástevők álláspontja szerint az OVB határozata jogszabálysértő, mert a hitelesítés elutasítását az Nsztv. 10. § c) pontjára és 13. § (1) bekezdésére nem lehetett volna alapítani. Véleményük szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdések egyértelműek mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára. Kifejtik továbbá, hogy a kérdés nem arra irányul, hogy a jegyzőkönyv mi módon készüljön, hanem az eljárási cselekmények hangszalagra történő diktálásának megszüntetését célozza. Mindezek alapján a határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kéri az Alkotmánybíróságtól.

II. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indokolással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak, ezért a 280/2010. (IV. 9.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 667/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 101/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 281/2010. (IV. 9.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 281/2010. (IV. 9.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés módosítsa a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényt (Pp.) oly módon, hogy a bírósági jegyzőkönyv szó szerint tartalmazza a szóban kihirdetett és megindokolt bíróság által hozott határozatot?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek, mivel kérdés megfogalmazása nem felel meg a magyar nyelvtan szabályainak, ezáltal annak pontos tartalma sem állapítható meg. Az OVB az Alkotmánybíróság gyakorlatára tekintettel megállapította továbbá, hogy a népszavazáson feltenni kívánt kérdés az Alkotmány és az Nsztv. preambuluma alapján összeegyeztethetetlen a népszavazás alkotmányos szerepével és szabályaival, mert a kérdés nem érint alkotmányos jogot és egyértelműen kívül esik az ország sorsát érintő legfontosabb ügyek körén. Az OVB ezért megtagadta a kezdeményezés hitelesítését az Nsztv. 10. § b) és c) pontja alapján.
A kifogástevők álláspontja szerint az OVB határozata jogszabálysértő, mert a hitelesítés elutasítását a Nsztv. 10. § b) és c) pontjára, valamint a 13. § (1) bekezdésére nem lehetett volna alapítani. Álláspontjuk szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdések egyértelműek mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára. A kifogástevők szerint a határozat nem felel meg a Ve. 29/B. § (2) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, mert az OVB határozatában nem indokolta meg, hogy a kérdés milyen okból nem felel meg a magyar nyelv szabályainak. Mindezek alapján a határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kérik az Alkotmánybíróságtól.
- II. A kifogás nem megalapozott.
 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
 2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének.
Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indokollással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak, ezért a 281/2010. (IV. 9.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 668/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 102/2010. (VI. 2.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 282/2010. (IV. 9.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 282/2010. (IV. 9.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés módosítsa a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényt (Pp.) oly módon, hogy a bírósági jegyzőkönyv szó szerint tartalmazza a bírósági tanács elnöke illetve tagjai által tett valamennyi nyilatkozatot?”
Az OVB határozatának indokolásában megállapította, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek, mivel azt a téves látszatot kelti, mintha a bíróság elnöke és tagjai tennének

a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény értelmében nyilatkozatot, holott erre csak a feleknek van lehetősége. Az OVB ezért megtagadta a kezdeményezés hitelesítését az Nsztv. 10. § c) pontja alapján.

A kifogástevők álláspontja szerint az OVB határozata jogszabálysértő, mert a hitelesítés elutasítását az Nsztv. 10. § c) pontjára és a 13. § (1) bekezdésére nem lehetett volna alapítani. Álláspontjuk szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdések egyértelműek mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára. Érvelésük szerint a kérdés nem megtévesztő, mert kifejezésre juttatja, hogy a jegyzőkönyvnek a bíróság tárgyaláson tett kommunikációját is tartalmaznia kell. Mindezek alapján a határozat megsemmisítését, és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését kéri az Alkotmánybíróságtól.

II. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].
2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni javasolt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indokolással egyetértve a kifogást nem találta megalapozottnak, ezért a 282/2010. (IV. 9.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. június 1.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 669/H/2010.

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 28/2010. (VI. 2.) OGY határozata az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

a Fenntartható fejlődés bizottságába
Baracskai Józsefet (MSZP),

a Honvédelmi és rendészeti bizottságba
Göndör István (MSZP) helyett (korábbi döntését megváltoztatva, nem dr. Vadai Ágnes, hanem)
Juhász Ferencet (MSZP),

a Mezőgazdasági bizottságba
Harangozó Gábort (MSZP),

a Nemzetbiztonsági bizottságba
dr. Molnár Zsoltot (MSZP)

2010. június 2-től a bizottság tagjává megválasztja.

2. E határozat elfogadásakor lép hatályba, és 2010. június 3-án hatályát veszti.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Lenhardt Balázs s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Móring József Attila s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. június 1-jei ülésnapján fogadta el.

**A köztársasági elnök 180/2010. (VI. 2.) KE határozata
államtitkárok kinevezéséről**

A miniszterelnök javaslatára, a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 59. § (5) bekezdése alapján

Varga Mihályt a Miniszterelnökség államtitkárává, valamint

központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján

dr. Konrád Károlyt és
Tállai Andrást
a Belügyminisztérium államtitkárává,

dr. Simicskó Istvánt
a Honvédelmi Minisztérium államtitkárává,

Balog Zoltánt,
dr. Kovács Zoltánt,
dr. Répássy Róbertet,
dr. Rétvári Bencét,
dr. Szabó Erikát és
Szászfalvi Lászlót
a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkárává,

Németh Zsoltot
a Külügyminisztérium államtitkárává,

dr. Becsey Zsoltot,
Bencsik Jánost,
dr. Cséfalvay Zoltánt,
Czomba Sándort,
Kármán Andrást és
Naszvadi Györgyöt
a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárává,

Czene Attilát,
Halász Jánost,
dr. Hoffmann Rózszát,
Soltész Miklóst,
dr. Szócska Miklóst és
Szócs Gézát
a Nemzeti Erőforrás Minisztérium államtitkárává,

dr. Fónagy Jánost,
dr. Halasi Tibort,
Hegmanné Nemes Sárát,

dr. Molnár Ágnes,
dr. Nyitrai Zsoltot és
dr. Völner Pált
a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárává,

dr. Ángyán Józsefet,
Czerván Györgyöt,
dr. Illés Zoltánt,
dr. Kardeván Endrét és
V. Németh Zsoltot
a Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkárává

kinevezem.

Budapest, 2010. június 1.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. június 2.

Navracsics Tibor s. k.,
miniszterelnök-helyettes

KEH ügyszám: IV-2/01918/2010.

A köztársasági elnök 181/2010. (VI. 2.) KE határozata közigazgatási államtitkárok kinevezéséről

A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 58/H. § (1) bekezdése alapján, a miniszterelnök javaslatára

dr. Felkai Lászlót a Belügyminisztérium közigazgatási államtitkárává,
Fodor Lajost a Honvédelmi Minisztérium közigazgatási államtitkárává,
dr. Gál András Leventét a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium közigazgatási államtitkárává,
Bába Ivánt a Külügyminisztérium közigazgatási államtitkárává,
dr. Nagy Rózát a Nemzetgazdasági Minisztérium közigazgatási államtitkárává,
dr. Jávor Andrást a Nemzeti Erőforrás Minisztérium közigazgatási államtitkárává,

*dr. Vízkelety Mariann*t a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium közigazgatási államtitkárává,
Farkas Imrét a Vidékfejlesztési Minisztérium közigazgatási államtitkárává

kinevezem.

Budapest, 2010. június 1.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2010. június 2.

Navracsics Tibor s. k.,
miniszterelnök-helyettes

KEH ügyszám: IV-2/01919/2010.

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Miniszterelnöki Hivatal szerkeszti.
A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétei József, a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.
A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.
A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.
A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.
A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.
Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.